

Toelichting op de Verordening voorzieningen leden van het Dagelijks Bestuur, Raadsleden en Bijzondere commissieleden 2007

In het verleden waren de onkostenvergoedingen voor leden van het Dagelijks Bestuur (DB-leden) en raadsleden gebaseerd op gemeentelijke verordeningen. Deze verordeningen verwezen naar een landelijke regeling die inmiddels is vervangen. De huidige basis voor het verstrekken van onkostenvergoedingen (in geld of in natura) ligt in de landelijke rechtspositiebesluiten voor wethouders en voor raads- en commissieleden. Doordat deze rechtspositiebesluiten niet waren aangepast aan de wijzigingen in de Gemeentewet, waren ze in de periode van 8 maart 2006 tot eind 2006 slechts gedeeltelijk van toepassing op DB-leden en raadsleden. Inmiddels is de lacune opgeheven, zodat het mogelijk is voor DB-leden en voor raadsleden een eigen verordening vast te stellen (de gemeentelijke verordeningen zullen worden ingetrokken). Hiermee kan – met terugwerkende kracht tot 8 maart 2006 – de rechtspositie van DB-leden gelijk gesteld worden aan die van wethouders en die van deelraadsleden aan de rechtspositie van raadsleden.

De verordening volgt grotendeels de voorbeeldverordening van de VNG, zodat de rechtspositie zoveel mogelijk gelijk is aan die van wethouders en raadsleden. Uitzondering vormen o.a. de bepalingen over de vergoeding van woon-werk verkeer – deze zijn gelet op de minimale reisafstanden niet opgenomen – en de reis- en pensioenkosten voor verhuisplichtige DB-leden. De bestaande verordeningen voor korting op de raadsvergoeding is in de nieuwe Verordening opgenomen.

In deze Verordening is vooralsnog de positie van duo-raadsleden buiten beschouwing gelaten. Voorzieningen voor deze doelgroep worden binnen afzienbare tijd beschreven en opgenomen in de Verordening Fractievergoedingen.

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van wethouders, raadsleden en leden van gemeentelijke commissies (duo-raadsleden) vindt op drie of vier niveaus plaats, te weten bij wet, AMvB, ministeriële regeling (alleen wethouders) en gemeentelijke (stadsdeel-) verordening. Wettelijk is voor wethouders in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) de uitkering na aftreden en het pensioen geregeld. In de Gemeentewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van wethouders, raads- en commissieleden moet worden geregeld bij AMvB. Daartoe zijn tot stand gekomen het Rechtspositiebesluit wethouders en het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. Enkele vergoedingen voor wethouders (DB-leden) die gelijk zijn aan die voor rijksambtenaren, maar voor hen voorheen in verschillende regelingen waren opgenomen waarnaar in het verleden werd verwezen, zijn om pragmatische redenen sinds 1 januari 2004 opgenomen in een ministeriële regeling, de Regeling rechtspositie wethouders. In deze wetten en nadere regelgeving zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, is in de rechtspositiebesluiten overwegend geregeld in dwingende bepalingen. Voor secundaire voorzieningen, zoals bijvoorbeeld een regeling tegemoetkoming in de kosten van een ziektekostenverzekering of een uitkering bij aftreden als raadslid, geldt dat de (deel)gemeente de vrijheid heeft om deze voorzieningen te treffen.

Hoofdpijnen stadsdeelverordening

In de Verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van DB-leden, raadsleden en bijzondere commissieleden. De grondslag hiervoor is te vinden in de Gemeentewet en genoemde rechtspositiebesluiten. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten de leden van het Dagelijks Bestuur als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van het stadsdeel (artikel 44 van de Gemeentewet). Dit betekent dat de rechtspositionele aanspraken voor zittende DB-leden uitsluitend te vinden zijn in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit wethouders, de Regeling rechtspositie wethouders en deze Verordening. Gewezen DB-leden ontlenen hun aanspraak op een ontslaguitkering en pensioen aan de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.

Een soortgelijke bepaling als artikel 44 is voor raadsleden opgenomen in artikel 99 van de Gemeentewet. Het tweede lid van die bepaling voegt daaraan toe dat bij verordening aan raadsleden voordelen, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel de goedkeuring van gedeputeerde staten vereist.

De rechtspositionele aanspraken voor raads- en commissieleden zijn dan ook uitsluitend te vinden in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en de plaatselijke Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden.

De Verordening bevat bepalingen inzake:

- de beloning voor de werkzaamheden van raadsleden (artikelen 2), waarbij is op te merken dat voor DB-leden niets is opgenomen omdat hun bezoldiging uitputtend is geregeld in het Rechtspositiebesluit wethouders;
- een vaste algemene onkostenvergoeding voor DB-leden en raadsleden (artikelen 3 en 15);
- reis- en verblijfkosten van DB-leden en raadsleden (artikelen 5, 6 en 16 en 18);
- verhuiskosten van het bij benoeming verhuisplichtige DB-lid (artikel 24), beschikbaarstelling van computer- en communicatieapparatuur aan DB-leden en raadsleden (artikelen 8 en 20) en faciliteiten in de vorm van deelname van DB-leden en raadsleden aan cursussen, congressen e.d. (artikelen 7 en 19);
- een aantal secundaire voorzieningen voor zowel DB-leden als raadsleden zoals de spaarloonregeling (art. 9 en 22) of voor DB-leden zoals de levensloopregeling (artikel 22);
- de procedure van declareren / factureren (artikel 29 en 30).

De arbeidsverhouding van het DB-lid en het raadslid

Raadsleden zijn niet in dienstbetrekking bij het stadsdeel. Het stadsdeel is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij, voor zover het betreft het raadslidmaatschap, niet vallen onder de werknemersverzekeringen zoals de Werkloosheidswet, Ziektewet en WIA. Raadsleden worden ook niet aangemerkt als werknemer in de zin van de Zorgverzekeringswet en hebben derhalve op grond van die wet geen recht op vergoeding door het stadsdeel van de over de raadsvergoeding verschuldigde inkomensafhankelijke bijdrage in de kosten van de basisverzekering.

DB-leden zijn sinds de dualisering van het gemeentebestuur ingevolge de Ambtenarenwet als benoemde bestuurders in openbare dienst aangesteld en vallen onder de werking van die wet. Echter, de bepalingen over het materiële ambtenarenrecht uit de Ambtenarenwet zijn niet van toepassing op DB-leden. Hun rechtspositie wordt, zoals hiervoor is aangegeven, beheerst door specifieke wet- en regelgeving. De aanstelling in openbare dienst houdt voor de toepassing van de fiscale wetgeving in dat sprake is van een arbeidsverhouding die als dienstbetrekking wordt aangemerkt. Dit betekent dat DB-leden direct onder de werking van de Wet op de loonbelasting vallen. Er is sinds de dualisering van het gemeentebestuur derhalve geen mogelijkheid meer om wel of niet voor de loonbelasting te opteren. DB-leden vallen niet onder de werking van de Ziektewet, Werkloosheidswet en WIA. Evenmin geldt voor hen de pensioenvoorziening bij het ABP. Wachtgeld na aftreden en ouderdoms- en nabestaandenpensioen zijn voor DB-leden geregeld in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa). DB-leden zijn werknemers in de zin van de Zorgverzekeringswet en hebben derhalve op grond van die wet recht op vergoeding door het stadsdeel van de over hun bezoldiging verschuldigde inkomensafhankelijke bijdrage in de kosten van de basisverzekering.

De loon- en inkomstenbelasting

Opting-in regeling

Raadsleden kunnen opteren voor de loonbelasting. Het raadslid kan met het stadsdeel overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de "opting-in regeling" genoemd. De administratie van het stadsdeel is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden het stadsdeel en het raadslid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingstelsel dan draagt het stadsdeel de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. Omdat een raadslid geen werknemer in de formele zin van het woord is, valt hij zoals gezegd vanwege het raadslidmaatschap niet onder de sociale zekerheidswetgeving. Om die reden worden over de raadsvergoeding ook geen premies sociale zekerheid ingehouden.

De inkomsten worden als loon belast in box 1. Het raadslid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden. Kosten die worden gemaakt kunnen niet worden afgetrokken. Wel kan het stadsdeel onder voorwaarden bepaalde vergoedingen onbelast verstrekken en bepaalde faciliteiten onbelast in bruikleen beschikbaar stellen. Genoemd kunnen worden de vergoeding van reis- en verblijfkosten en de zakelijke deelname aan cursussen en congressen. Er zijn ook vergoedingen die niet belastingvrij kunnen worden verstrekt. Deze vergoedingen worden gebruteerd toegekend waardoor na inhouding van de loonheffing de netto bedoelde vergoeding resteert. Het meest duidelijke voorbeeld is de onkostenvergoeding, die aan raadsleden die gekozen hebben voor 'opting-in' als een bruto bedrag wordt verstrekt. Raadsleden die gekozen hebben voor de standaard regeling ontvangen een lager bedrag dat vergelijkbaar is met het netto resultaat van de bruto vergoeding.

Raadsleden kunnen ook deelnemen aan de spaarloonregeling en de fietsregeling.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd dan geldt voor het raadslid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winststelsel van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. Raadsleden die gekozen hebben voor de standaard regeling zullen dan ook over het lagere bedrag dat zij als onkostenvergoeding ontvangen inkomstenbelasting moeten betalen, tenzij zij aan de hand van bewijsmateriaal aan kunnen tonen dat de vergoeding is besteed aan onkosten voortvloeiend uit het raadslidmaatschap. Zij kunnen niet deelnemen aan de spaarloonregeling en de fietsregeling.

Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat). Het stadsdeel dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een opgave IB47. Verstrekkingen moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven. Het daadwerkelijk zakelijk gebruik leidt dan tot aftrek. Ook voor de hoogte van de vaste kostenvergoeding maakt het verschil uit of het raadslid wel of niet heeft geopteerd voor de loonbelasting (zie daarvoor hieronder de toelichting op artikel 3).

Eénmalige keuze per zittingsperiode

Zoals hierboven naar voren is gekomen kan de keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting voor het raadslid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

De vergoedingssystematiek

Voor de uitoefening van het politieke ambt moeten bestuurders niet het eigen inkomen hoeven aan te spreken. Een adequate vergoedingssystematiek is daarom van belang. Waar er functionele uitgaven zijn, verdient het aanbeveling terughoudend te zijn met een financieringswijze waarin de bestuurder deze uit eigen middelen vooruit betaalt en het stadsdeel ze terugbetaalt. Eigen middelen en publieke middelen moeten zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden. Vanuit die overweging heeft het de voorkeur de kosten direct in rekening te brengen bij het stadsdeel. Aan de mogelijkheid om zo nodig declaraties in te dienen zal echter behoefte blijven bestaan. Als vergoedingssystematiek is gekozen voor de volgende wijze van redeneren:

- welke voorzieningen worden aangeboden door de organisatie (bedrijfsvoering en bestuurskosten);
- welke voorzieningen zijn noodzakelijk voor de uitoefening van het ambt, maar zijn niet rechtstreeks aan te bieden door de organisatie;
- kan voor deze voorzieningen nog een onbelaste vergoeding worden aangeboden (indien de loonbelasting geldt);
- voor voorzieningen die niet onbelast aangeboden kunnen worden, kan een (bruto) vergoeding worden verstrekt.

Concreet betekent deze vergoedingssystematiek het volgende:

Voorzieningen die zijn ondergebracht in de bedrijfsvoering

- bruikleen van computer- en communicatieapparatuur;
- zakelijk gebruik van dienstauto's;
- deelname aan cursussen en congressen e.d.

De zakelijke uitgaven hoeven niet te worden voorgeschoten door het DB-lid of het raadslid maar worden direct door het stadsdeel voldaan en de voorzieningen worden om niet in bruikleen gegeven. Zij vallen derhalve buiten de vergoedingsfeer.

Voorzieningen die niet in de bedrijfsvoering zitten maar onbelast kunnen worden vergoed

Voor een aantal zakelijke uitgaven, zoals reis- en verblijfkosten, blijft het systeem overeind dat de gedane zakelijke uitgaven het DB-lid of het raadslid op basis van declaratie worden vergoed. Deze kunnen, als is voldaan aan de gestelde voorwaarden, onbelast worden vergoed.

Voorzieningen die niet in de bedrijfsvoering zitten en niet onbelast kunnen worden vergoed

Voor een aantal andere beroepskosten wordt een vaste (bruto) kostenvergoeding verstrekt. In de toelichting op de artikel 3 is aangegeven om welke beroepskosten het gaat.

Voor raadsleden die niet voor de loonbelasting hebben geopteerd geldt dezelfde systematiek maar zijn de fiscale gevolgen anders. Zij dienen alle vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer als opbrengst te verantwoorden. Omdat zij hun werkelijk gemaakte kosten fiscaal kunnen verrekenen worden hun vergoedingen niet gebruteerd toegekend.

Controle en verantwoording

Voor de bestuurlijke uitgaven is - net als voor de besteding van alle andere publieke middelen - transparantie van groot belang. Daartoe dienen enerzijds inzichtelijke regels en richtlijnen die voor het vergoedingen- en voorzieningenstelsel gelden en anderzijds een duidelijke verantwoording van het daadwerkelijk gebruik. Op deze wijze kan worden voorkomen dat er onnodige discussies plaatsvinden omtrent het gebruik van onkostenregelingen of voorzieningen door gemeentebestuurders en over de eventueel verschuldigde belasting.

Dat is ook in hun belang omdat zij hun functie moeten kunnen uitoefenen zonder te worden gehinderd door onzekerheden omtrent de financiering van de functionele uitgaven. Daartoe is vereist dat er een zodanig sluitende financiële en administratieve organisatie is ingericht dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en rechtmatigheid van de uitgaven.

In hoofdstuk V is in verband hiermee, in aanvulling op de in de beheers- en controleverordening vastgestelde regels, een procedure vastgelegd voor rechtstreekse facturering van functionele uitgaven en declaratie van vooruit betaalde kosten. Daarnaast zijn er in de bruikleenovereenkomsten heldere afspraken vastgelegd over het gebruik van computer- en communicatieapparatuur die beschikbaar wordt gesteld voor de uitoefening van de politieke functie.

In aanvulling op de regelingen in de vorige alinea kan een gedragscode worden opgesteld waarin nadere gedragsregels worden vastgelegd. Daarbij gaat het onder meer om afspraken omtrent de bestuurlijke uitgaven die in aanmerking komen voor bespreking en zonodig besluitvorming in het Dagelijks Bestuur. In die gedragscode kan ook het beleid rond buitenlandse reizen en de bekostiging van zakendiners met derden opgenomen. Verder kunnen er aanvullende administratieve procedures beschreven worden over de afwikkeling van declaraties en facturen en de daarbij te hanteren verdeling van verantwoordelijkheden en hoe bijvoorbeeld om te gaan met interpretatie- of meningsverschillen. Ons stadsdeel kent op dit moment nog niet een dergelijke gedragscode.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 vergoeding voor de werkzaamheden van het raadslid

In het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden is geregeld dat raadsleden voor hun werkzaamheden een vergoeding ontvangen. De hoogte van de vergoeding wordt bij verordening bepaald. Wel is in het Rechtspositiebesluit het maximale bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden aangegeven.

In artikel 2 is de hoogte van de vergoeding bepaald op het maximale bedrag. De stadsdeelraad kan besluiten naar beneden af te wijken van het door de minister vastgestelde maximum. De afwijking naar beneden kan op drie manieren:

- de raad stelt de raadsvergoeding in algemene zin lager vast op een percentage tussen 80 en 100 van het door de minister vastgestelde maximum;
- de raad stelt vast dat een deel van de raadsvergoeding wordt uitbetaald als presentiegeld. Dat deel mag maximaal 20% van de raadsvergoeding zijn.
- de raad stelt een combinatie van bovenstaande mogelijkheden vast.

Wat er ook wordt vastgesteld, er mag geen onderscheid worden gemaakt tussen raadsleden, dus een presentievergoeding of een lagere raadsvergoeding geldt voor alle raadsleden. Het bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer CAO lonen overheid. Hiervoor is in het stadsdeel geen nadere besluitvorming nodig als in de verordening in algemene zin is aangegeven dat de raadsvergoeding gelijk is aan het door de minister te bepalen maximum of een percentage daarvan.

Raadsleden, die een WAO-uitkering ontvangen kunnen sinds 1 januari 2006 verzoeken hun raadsvergoeding te verlagen. Daardoor kan het nadeel van indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse worden voorkomen. Deze keuzemogelijkheid moet bij verordening worden toegestaan en is opgenomen in artikel 11 van deze verordening.

Artikelen 3, 4 en 15 vaste onkostenvergoeding

Hierin is de vaste vergoeding geregeld voor aan het ambt van DB-lid c.q. aan het raadslidmaatschap verbonden kosten. De vergoeding is opgebouwd op basis van de volgende kostencomponenten:

- representatie
- vakliteratuur
- contributies, lidmaatschappen
- telefoonkosten
- bureaunkosten, porti
- zakelijke giften
- bijdrage aan fractiekosten
- ontvangsten thuis
- excursies.

Sedert 1 januari 2001 zitten daarin niet langer de kostensoorten fax/pc en cursussen en congressen. Daarvoor zijn vanaf dat tijdstip specifieke voorzieningen getroffen (zie de artikelen 7, 8, 19 en 20). De onkostenvergoeding is in verband hiermee vanaf die datum neerwaarts bijgesteld.

De vaste kostenvergoeding kan sinds 1 januari 2001 niet meer onbelast worden verstrekt. Om netto het bedrag van de vaste kostenvergoeding gelijk te houden is het bedrag gebruteerd tegen het belastingtarief van 52%. Deze brutering heeft echter geen betrekking op raadsleden die niet hebben geopteerd voor het loonbelastingregime. Voor hen blijven de aftrekmogelijkheden van de werkelijk gemaakte kosten op het resultaat uit onderneming bestaan. Zij ontvangen de vaste kostenvergoeding zonder de brutering. Voor zover zij de uitgaven daaruit kunnen onderbouwen, blijft de raadsvergoeding onbelast. Wat niet kan worden aangetoond, zal alsnog worden belast bij de aangifte Inkomstenbelasting.

De hoogte van de kostenvergoeding wordt bij verordening bepaald. Wel is in de rechtspositiebesluiten voor wethouders (DB-leden) en raadsleden het maximale bedrag van de kostenvergoeding aangegeven. In de artikelen 3 en 15 is de hoogte van de kostenvergoeding bepaald op het maximale bedrag. Ook de onkostenvergoeding kan door de raad op een lager bedrag worden bepaald, dat echter niet lager mag zijn dan 80% van het door de minister vastgestelde maximum.

Het bedrag van de kostenvergoeding is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van de consumentenprijsindex. Hiervoor is in het stadsdeel geen nadere besluitvorming nodig als in de verordening in algemene zin is aangegeven of de onkostenvergoeding gelijk is aan het door de minister te bepalen maximum of een percentage daarvan.

Artikel 4 lid 1 regelt de berekening van de vergoeding als een raadslid niet het gehele jaar lid van de raad is geweest. Het tweede lid regelt de betaling van de vergoeding.

Artikelen 4a korting op de raadsvergoeding

In artikel 4a is de voormalige Verordening tot Korting op de raadsvergoeding opgenomen. De mogelijkheid tot korting van de raadsvergoeding is gecreëerd naar aanleiding van een artikel in Trouw van 15 april 2005 over spookraadsleden. Dat zijn raadsleden die niet of nauwelijks op komen dagen, maar wel hun maandelijkse raadsvergoeding en onkostenvergoeding krijgen overgemaakt. Dit soort spookraadsleden kan worden aangepakt door een korting van twintig procent op de raadsvergoeding toe te passen. Die mogelijkheid biedt artikel 3 van het Rechtspositiebesluit Raads- en Commissieleden. De raad is het belangrijkste orgaan van een gemeente of stadsdeel. De raad vertegenwoordigt immers de gehele bevolking van een gemeente of een stadsdeel. Met name tijdens raadsvergaderingen is dat duidelijk. Daar wordt het Dagelijks Bestuur richting meegegeven, daar wordt beleid vastgesteld, daar vallen besluiten en daar telt dus elke stem. Daarom is aanwezigheid bij raadsvergaderingen van groot belang.

In lid 1 wordt de mogelijkheid om twintig procent naar beneden af te wijken, gecreëerd. De korting geldt pas als meer dan drie vergaderingen worden gemist. In Oud-Zuid worden gemiddeld 10 raadsvergaderingen per jaar gehouden.

Lid 2 geeft vervolgens aan dat het simpelweg plaatsen van een handtekening op de presentielijst niet voldoende is. Het raadslid moet minimaal 90 procent van de duur van de vergadering aanwezig zijn. Dat geldt ook als een vergadering aan het einde van de avond wordt geschorst en op een ander tijdstip weer doorgaat. De griffie zorgt ervoor dat op de presentielijst bij de raadsleden die eerder vertrekken wordt aangegeven op welk tijdstip zij de vergadering hebben verlaten. De begin- en de eindtijd van de vergadering worden opgenomen in het verslag van de vergadering.

In lid 3 wordt tot slot aangegeven hoe de vergoeding daadwerkelijk wordt ingehouden, namelijk door verrekening achteraf. Dat betekent dat ieder raadslid de volledige vergoeding krijgt uitbetaald. Mocht blijken dat een raadslid meer dan drie vergaderingen heeft verzuimd te komen, dan wordt de korting van twintig procent verrekend met de raadsvergoeding en de onkostenvergoeding over januari en eventueel februari of de slotafrekening.

Artikel 5 en 16 reis- en verblijfkosten raads- en duo-raadsleden

De Gemeentewet voorziet niet in een vergoeding voor 'woon-werk-verkeer' voor raadsleden. Het is dan ook in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet als raadsleden van het stadsdeel een vergoeding ontvangen voor reizen binnen het grondgebied van de gemeente. Artikel 97 van de Gemeentewet voorziet voor raads- en commissieleden wel in een vergoeding van de reis- en verblijfkosten voor reizen buiten het grondgebied van de gemeente "ter uitvoering van een beslissing" van het gemeentebestuur. Omdat dergelijke reizen ook ter voorbereiding op besluiten worden gemaakt is de formulering tussen aanhalingstekens niet overgenomen. Wel geldt uiteraard de beperking dat het om zakelijke reiskosten gaat die in het belang van het stadsdeel worden gemaakt.

Tot 2004 werd in de rechtspositiebesluiten verwezen naar, in dit geval, de Reisregeling binnenland en de Reisregeling buitenland zoals die voor de sector Rijk zijn vastgesteld. Sinds 1 januari 2004 is voor Wethouders (DB-leden) de 'Regeling rechtspositie wethouders' en voor burgemeesters de 'Regeling rechtspositie burgemeesters' ingevoerd. De vergoedingen in deze regelingen zijn in principe dezelfde als in de genoemde reisregelingen zijn opgenomen, maar de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft door deze specifieke regelingen voor politieke ambtsdragers de mogelijkheid meer op het ambt toegespitste vergoedingen vast te stellen. De huidige regelingen voor burgemeesters en wethouders kennen in beginsel dezelfde bedragen als de rijksregeling. De vergoeding voor noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakte verblijfkosten is niet nader ingevuld.

Daarmee is dit een lokale aangelegenheid die kan worden vastgelegd in een voor de DB-leden door het DB en voor de raadsleden door de raad vast te stellen uitvoeringsregeling, waarbij eventueel aansluiting gezocht kan worden bij de rijksregelingen. Het is aan te bevelen de lokale uitvoeringsregelingen op elkaar af te stemmen.

Omdat in het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden geen eigen vergoedingsregeling is opgenomen, is in artikel 5, tweede lid, onderdeel b, aansluiting gezocht bij de vergoedingsregeling voor wethouders (DB-leden), die, zoals gezegd, overeenkomt met de vergoedingen in de Reisregeling binnenland. Daardoor wordt het aantal regelingen waarnaar verwezen zou kunnen worden, beperkt. De vergoeding van noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakte verblijfkosten is ook voor raadsleden een lokale aangelegenheid die kan worden vastgelegd in een door de raad vast te stellen uitvoeringsregeling, waarbij aansluiting gezocht kan worden bij de uitvoeringsregeling voor DB-leden.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de verstrekte vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord. De reiskosten kunnen binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Vergoed kunnen worden de kosten van openbaar vervoer of bij gebruik van eigen vervoermiddelen een kilometervergoeding zoals die voor het rijks personeel geldt. De vergoeding van de reiskosten met het openbaar vervoer is onbelast. De kilometervergoeding is voor € 0,19 onbelast, ongeacht het gebruikte vervoermiddel. In het Handboek loonheffingen 2007 wordt over de kilometervergoeding opgemerkt:

Vergoedingen voor reiskosten die u naast de € 0,19 per kilometer betaalt, zijn ook loon. Dat zijn bijvoorbeeld vergoedingen voor parkeer- en tolgelden, voor (extra) afschrijving en slijtage aan de auto, voor het inbouwen van een carkit of navigatiesysteem, voor extra benzineverbruik wegens gebruik van een aanhangwagen of voor schade aan de auto. Vergoedingen voor parkeer-, veer- en tolgelden en voor overeenkomstige verstrekkingen vallen onder de eindheffing.

Kilometervergoedingen die hoger zijn dan € 0,19 zijn voor dat hogere deel belast.

Artikelen 6 en 18 Buitenlandse dienstreis

Bij buitenlandse dienstreizen in het stadsdeelbelang kunnen aan het DB-lid de in redelijkheid gemaakte werkelijke reis- en verblijfkosten worden vergoed. De tarieven in het voor het rijks personeel geldende Reisbesluit buitenland zijn daarbij richtsnoer. In de eerder genoemde gedragscode kunnen nadere gedragsregels worden vastgesteld. Daarbij gaat het om expliciete besluitvorming in het DB over buitenlandse reizen en over uitnodigingen daartoe op kosten van derden (lid 3).

Maar ook om bijvoorbeeld de rekening en verantwoording achteraf (zowel inhoudelijk als financieel), het meereizen van de partner en het combineren van een dienstreis met een (direct voorafgaande of aansluitende) privé-reis.

Ook stadsdeelraden of raadscommissies maken wel eens in het stadsdeelbelang excursies of reizen naar het buitenland. Hiervoor moet de stadsdeelraad expliciet toestemming verlenen. De reis of excursie wordt in alle gevallen door of vanwege het stadsdeel georganiseerd. Hetgeen hierboven is geschreven over buitenlandse dienstreizen van DB-leden geldt mutatis mutandis ook voor buitenlandse excursies en reizen van de stadsdeelraad of raadscommissies.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 7 en 19 Cursus, congres, seminar of symposium

Zoals hierboven al aangegeven is deze voorziening in de bedrijfsvoering gebracht en komen de kosten rechtstreeks voor rekening van het stadsdeel. Zij zijn in verband hiermee uit de vaste onkostenvergoeding gehaald. Een onderscheid is gemaakt tussen cursussen, congressen e.d. die door of vanwege het stadsdeel in het stadsdeel belang zijn georganiseerd en cursussen, congressen e.d. waaraan het individuele raadslid in verband met de vervulling van het raadslidmaatschap op eigen initiatief deelneemt.

Partijgebonden bijeenkomsten kunnen niet ten laste van het stadsdeel worden gebracht. Om die reden wordt in het tweede lid het algemeen belang van de cursus etc. benadrukt. In het laatste geval zijn er aanvullende voorwaarden gesteld (inhoudelijke informatie over de cursus of het congres en een kostenspecificatie). Hierbij kan de fractievoorzitter een rol spelen. In het aanvraagformulier wordt een vraag opgenomen of de fractievoorzitter de aanvraag ondersteunt.

De in deze artikelen bedoelde cursussen en congressen hebben een zakelijk karakter en zijn aan te merken als beroepskosten waarvan de vergoeding c.q. verstrekking van loonbelasting is vrijgesteld.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 8 en 20 Computer

Gekozen is voor het geven van een vergoeding voor de aanschaf of het gebruik van een eigen computer. Een compensatie voor belastingheffing is dan echter niet toegestaan. Het stadsdeel bepaalt zelf de hoogte van de vergoeding. Als norm kan daarvoor worden uitgegaan van de aanschafwaarde van de computer die het stadsdeel ter beschikking stelt. Voor raadsleden, die niet hebben geopteerd

voor de loonbelasting, geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economisch verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd. De belastingdienst hanteert voor belangvrije vergoeding de norm van 90% zakelijk gebruik. De Belastingdienst accepteert inmiddels ook van commissieleden de toepassing van de opting-in-regeling.

Artikel 9 en 22 Spaarloon

Raadsleden die gekozen hebben voor het fictieve werknemerschap en DB-leden kunnen deelnemen aan de spaarloonregeling. Het is niet mogelijk een 'werkgeversbijdrage' te verstrekken. Het gaat hier niet om een rechtspositionele aangelegenheid maar om een fiscale faciliteit voor werknemers. DB-leden hebben op grond van hun rechtspositie de keuze tussen spaarloon of levensloopregeling.

Artikel 10 en 23 Fietsregeling

Raadsleden, die gekozen hebben voor het fictieve werknemerschap en DB-leden, kunnen deelnemen aan de fietsregeling. Het gaat hier niet om een rechtspositionele aangelegenheid maar om een fiscale faciliteit voor werknemers. Het is niet mogelijk een 'werkgeversbijdrage' te verstrekken. Afhankelijk van de kostprijs van de fiets bedraagt de vermindering ten hoogste het bedrag dat in artikel 37 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 is vastgelegd.

Artikel 11 Verlaging vergoeding werkzaamheden bij arbeidsongeschiktheid

In de motie Slob (Kamerstukken II, 2004-2005, 29 800 VII, nr. 21) is aangegeven, dat de raad een brede afspiegeling van de bevolking dient te vormen. Om deze reden moeten drempels om raadslid te worden of te blijven, worden weggenomen. In WAO en WIA geldt het algemene principe, dat indien een persoon inkomen uit arbeid geniet, dit in de regel zal leiden tot verlaging of intrekking van de wettelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering. Dit omdat een dergelijke uitkering is bedoeld om het als gevolg van arbeidsongeschiktheid ontstane verlies aan verdienvermogen te vergoeden. Voor raadsleden kan dit ertoe leiden dat een geringe verhoging van het inkomen door een raadsvergoeding een grote teruggang betekent voor de hoogte van de wettelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering als gevolg van de anticumulatieregeling.

Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen bij aanvaarding van een raadszetel of bij verhoging van de vergoeding voor de werkzaamheden. Op grond van artikel 12 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden kunnen gemeenten/stadsdelen hiervoor een voorziening treffen. Die is te vinden in artikel 11 van de verordening. Daarin is geregeld dat op aanvraag een raadslid een lagere vergoeding voor de werkzaamheden wordt gegeven om te voorkomen dat de anticumulatieregeling zal leiden tot een verlaging van de wettelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering van het raadslid.

Artikel 12 Compensatie korting werkloosheidsuitkering

Artikel 20 van de Werkloosheidswet (WW) komt erop neer dat op het moment dat iemand een werkloosheidsuitkering op grond van die wet ontvangt, nieuwe werkzaamheden aanvangt, de WW-uitkering wordt gekort met het aantal uren dat in de nieuwe functie wordt gewerkt. Het Besluit werkloosheid onderwijs en onderzoekpersoneel kent een soortgelijke bepaling. De hoogte van het inkomen uit de nieuwe betrekking is daarbij niet relevant. Indien derhalve iemand tot raadslid wordt gekozen, zal de WW-uitkering worden verlaagd met het aantal uren dat het UWV voor het raadslidmaatschap in aanmerking neemt. Indien deze verlaging van de WW-uitkering groter is dan de vergoeding voor de werkzaamheden zal er een negatief inkomenseffect optreden. Het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden biedt gemeenten de mogelijkheid dit nadeel te compenseren. Dat is geregeld in artikel 12 van de verordening.

Artikel 13 Voorzieningen bij tijdelijk ontslag wegens zwangerschap en bevalling of ziekte

Raadsleden kunnen tijdelijk worden vervangen wegens zwangerschap en bevalling dan wel wegens langdurige ziekte. De regeling daarvan is opgenomen in de Kieswet, omdat het te vervangen raadslid tijdelijk ontslagen wordt. In de vacature wordt voorzien door de tijdelijke benoeming van de vervanger. Er is steeds sprake van een vaste periode van 16 weken. Door zowel het tijdelijk ontslag, de tijdelijke benoeming en de vaste periode van vervanging is het niet nodig dat tussen beiden een afspraak wordt gemaakt over de duur van de vervanging. Het is hierdoor ook niet mogelijk weer binnen de termijn van 16 weken het raadslidmaatschap te hervatten. Evenmin is het mogelijk de vervanging nog even voort te laten duren, tenzij opnieuw een verzoek wordt gedaan voor een tijdelijk ontslag. Bij inwilliging van dat verzoek, is opnieuw sprake van een periode van 16 weken.

In de artikelen X10, X11 en X12 van de Kieswet zijn de voorwaarden opgenomen waaraan moet worden voldaan voor een vervanging, de datum van ingang en beëindiging van de vervanging. De

verklaring van een verloskundige dan wel behandelend arts is bepalend voor de aanvang van de vervanging. De benoeming van de vervanger kan later plaatsvinden, maar wijzigt het tijdstip van het einde van het tijdelijk ontslag niet. De feitelijke vervanging kan daardoor korter zijn dan 16 weken. Na afloop van de termijn van 16 weken wordt zonder enig verzoek of besluit de oude situatie hersteld. Dat geldt zowel voor de hervatting van het raadslidmaatschap, het einde van het tijdelijk raadslidmaatschap als de rechtspositionele aspecten daarvan.

Artikel 14 Vergoeding kinderopvang.
Behoeft verder geen toelichting.

Artikelen 16 Zakelijke reiskosten

Ingevolge artikel 16 worden zakelijke reiskosten, indien gemaakt met het openbaar vervoer of met een taxi, volledig vergoed (mits in redelijkheid gemaakt) en indien gemaakt met de eigen personenauto in 2007 € 0,28 per afgelegde kilometer. De kilometervergoeding is, voor zover die meer bedraagt dan € 0,19, belast.

Voor zakelijke kilometers (waaronder mede te verstaan de kilometers voor het woon/werkverkeer) kan, zoals gezegd, een onbelaste vergoeding worden verleend van maximaal € 0,19 per kilometer, ongeacht het gebruikte vervoermiddel. Vergoedingen die daarboven uitgaan zijn voor dat hogere deel belast. In het Handboek loonheffingen 2007 (§ 18.5.3) wordt over de kilometervergoeding opgemerkt: *Vergoedingen voor reiskosten die u naast de € 0,19 per kilometer betaalt, zijn ook loon. Dat zijn bijvoorbeeld vergoedingen voor parkeer- en tolgelden, voor (extra) afschrijving en slijtage aan de auto, voor het inbouwen van een carkit of navigatiesysteem, voor extra benzineverbruik wegens gebruik van een aanhangwagen of voor schade aan de auto. Vergoedingen voor parkeer-, veer- en tolgelden en voor overeenkomstige verstrekkingen vallen onder de eindheffing.*

Artikel 17 Dienstauto

Als onderdeel van de bedrijfsvoering kan het stadsdeel een dienstauto met of zonder chauffeur voor zakelijk gebruik beschikbaar stellen aan DB-leden. De dienstauto kan ook worden gebruikt voor de vervulling van een c.q.-nevenfunctie. De eventueel uit hoofde van die nebenfunctie ontvangen vergoeding van reiskosten ter zake wordt in dat geval in de stadsdeelkas gestort.

De dienstauto is niet beschikbaar voor privé-gebruik en niet voor het woon-werk verkeer. Alleen in bijzondere omstandigheden kan hierop een uitzondering worden gemaakt, bijv. als een DB-lid ernstig bedreigd is. Om te waarborgen dat hiervan alleen in uitzonderingsgevallen gebruik wordt gemaakt is toestemming van het DB nodig. Die kan daaraan ook voorwaarden verbinden. Een voorwaarde is bijv. dat er geen alternatieve mogelijkheid - zoals vervoer geregeld en bekostigd door een zorgverzekeraar - beschikbaar is.

De kilometers voor ambtsgebonden nebenfuncties worden als zakelijk aangemerkt. Ambtsgebonden nebenfuncties vloeien voort uit het ambt. Van een ambtsgebonden nebenfunctie is in elk geval sprake als de ambtsdrager zich er niet aan kan onttrekken en de functie moet worden beëindigd als het ambt niet meer wordt uitgeoefend. Of met de nebenfunctie een maatschappelijk of algemeen bestuurlijk belang is gediend, is fiscaal gezien geen criterium voor het begrip ambtsgebonden nebenfunctie. Ook is het fiscaal niet relevant of door provinciale staten c.q. de stadsdeelraad toestemming is gegeven voor het vervullen van de nebenfunctie en het gebruik van de dienstauto voor dat doel.

Het gebruik van de dienstauto voor niet ambtsgebonden nebenfuncties wordt als privégebruik aangemerkt. (Brief van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties d.d. 22 maart 2007 aan de Tweede Kamer, Tweede-Kamerstuknummer 30800 VII, nr. 42)

Bijwonen van bijvoorbeeld vergaderingen van de VNG behoort tot ambtsgebonden activiteiten. Het gebruik voor overige nebenactiviteiten die dus tot het privégebruik worden gerekend, is slechts tot 500 km per jaar onbelast. Daarboven wordt het privé-gebruik aangemerkt als loon in natura en is om die reden belast.

Artikel 21 Mobiele telefoon en/of PDA

Met ingang van 1 januari 2007 zijn de vergoedingen of verstrekkingen van een mobiele telefoon geheel onbelast als het zakelijk gebruik meer dan 10% bedraagt.

In de vaste onkostenvergoeding is een component telefoonkosten opgenomen. Voor deeltijd DB-leden is dat 12% van de onkostenvergoeding en voor voltijd DB-leden 9%. Bij het verstrekken van een mobiele telefoon kan sprake zijn van overbedeling. De component telefoonkosten kan om die reden verminderd worden. Anderzijds is ook bij DB-leden sprake van gebruik van de privé telefoon voor zakelijke doeleinden. Voor dit doel ontvangen burgemeesters maandelijks bruto een bedrag van

€ 25,-. Het is redelijk om, wanneer plaatselijk de component telefoonkosten wordt gekort, deze korting tot een bedrag van € 25,- per maand van de bruto onkostenvergoeding achterwege te laten.

Aan het in de vorige alinea bedoelde achterwege laten van de korting op de onkostenvergoeding is door het stadsdeel een praktisch invulling gegeven: de kosten van bruikleen, het abonnement en de gesprekskosten komen voor rekening van het stadsdeel. De telefoonkosten, opgenomen in de onkostenvergoeding voor DB-leden, komen te vervallen.

Artikel 22 Spaarloonregeling of levensloopregeling

Een DB-lid is een werknemer en kan dientengevolge gebruik maken van de spaarloonregeling dan wel de levensloopregeling. Wanneer het DB-lid gebruik maakt van de gemeentelijke levensloopregeling is het niet toegestaan een levensloopbijdrage ten laste van het stadsdeel te verstrekken. De opbouw van de levensloopvoorziening mag uitsluitend ten laste van de wedde van het DB-lid plaatsvinden. Aangezien DB-leden geen verlof kennen, is het slechts mogelijk dat de opgebouwde voorziening bij de beëindiging van de functie van DB-lid wordt meegenomen naar een volgende werkgever of dat uitbetaling ineens plaatsvindt.

Artikel 24 Verhuiskosten

Sinds de dualisering van het gemeentebestuur kunnen personen van buiten de gemeenteraad tot wethouder worden benoemd. Dat kunnen ook personen zijn die niet in de gemeente zelf wonen. Die zijn op grond van de Gemeentewet verplicht om te gaan wonen in de gemeente waar zij wethouder zijn geworden. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op DB-leden (artikel 90 lid 4 Gemeentewet). In artikel 22 is geregeld dat zij bij verhuizing naar het stadsdeel in aanmerking komen voor een verhuiskostenvergoeding. De vergoeding is onbelast.

Artikel 28 Vergoeding voor bijwonen vergaderingen

Bijzondere leden voor commissies zijn leden die niet voorkomen op de kieslijst en op grond van bijzondere ervaring en/of expertise gevraagd worden een bijdrage te leveren. Zij kunnen in aanmerking komen voor een vergoeding, onder de voorwaarde, dat zij niet vallen onder de onder lid 3 a tot en met c genoemde personen.

Artikelen 29 en 30 Declaratie en rechtstreekse facturering van kosten.

In artikel 29 en 30 zijn twee wijzen van betaling aangegeven:

Declaratie van vooruitbetaalde kosten

Daarbij gaat het om vergoeding van de volgende kosten:

- reis- en verblijfkosten van raadsleden;
- zakelijke reis- en verblijfkosten van DB-leden
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreezen van DB-leden
- reis- en pensionkosten en verhuiskosten;

Rechtstreekse facturering bij het stadsdeel

Rekeningen kunnen rechtstreeks bij het stadsdeel in rekening worden gebracht in de volgende gevallen:

- deelname aan cursussen, congressen, seminars en symposia door raadsleden en DB-leden;
- zakelijke reis- en verblijfkosten van DB-leden;
- reis- en pensionkosten en verhuiskosten
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreezen van DB-leden.

Artikelen 31 en 32 Citeertitel en inwerkingtreding

Gekozen is voor inwerkingtreding met terugwerkende kracht van de gewijzigde bepalingen tot en met het aantreden van de nieuwe stadsdeelraad. In het stadsdeel zijn echter de DB-leden pas later benoemd. Bij de inwerkingtreding is er voor gekozen deze bepalingen terugwerkende kracht te verlenen tot het moment dat de nieuwe stadsdeelraad werd beëdigd respectievelijk de nieuwe DB-leden zijn benoemd en beëdigd. Aangezien de beëdiging van de nieuwe raad en het nieuwe DB niet in dezelfde raadsvergadering heeft plaatsgevonden, is gekozen voor een vierdeling:

- inwerkingtreding voor de raadsleden met terugwerkende kracht tot en met 16 maart 2006;
- inwerkingtreding van artikel 13 met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2006
- inwerkingtreding voor de nieuwe DB-leden met terugwerkende kracht tot en met de dag van hun beëdiging. Voor deze formulering is gekozen zodat voor de aftredende DB-leden die op dezelfde

- dag van rechtswege zijn ontslagen als hun opvolgers de benoeming hebben aangenomen, de oude bepalingen van kracht blijven;
- om dezelfde reden is een splitsing gemaakt voor de inwerkingtreding van hoofdstuk VI over de procedure van declaratie.

Terugwerkende kracht is alleen toegestaan wanneer de nieuwe aanspraken geen verslechtering inhouden van de op dat moment vigerende verordening. De nieuwe verordening kent geen verslechteringen, ook niet ten aanzien van de bepalingen over de computer. Immers de bepalingen daaromtrent uit de vorige verordening zijn van rechtswege buiten toepassing mede als gevolg van de terugwerkende kracht die is verleend aan de wijziging van de grondslag voor artikel 27a uit het Rechtspositiebesluit wethouders en artikel 7a uit het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden (Stb. 2006, 8).

De huidige (gemeentelijke) Verordening tot regeling van de bezoldiging van leden van het Dagelijks Bestuur van stadsdeelraden heeft haar geldigheid verloren en zal door de gemeenteraad worden ingetrokken. Dit is een formaliteit, omdat de wettelijke basis onder deze regeling is weggefallen. De inwerkingtreding van de nieuwe Verordening van het stadsdeel is hiervan niet afhankelijk.

Toelichting schrappen duo's

Fracties hebben de mogelijkheid om duoraadsleden te benoemen. Dit zijn raadsleden die wel op de kieslijst staan, maar niet zijn gekozen. Zij kunnen ingezet worden om een tekort aan capaciteit en/of kwaliteit op te vangen. In de praktijk zien we dat juist de kleine partijen veel gebruik maken van deze mogelijkheid waarbij het niet de bedoeling is om fracties te beknotten in een hun keuze en aantal. Een en ander zou kunnen resulteren in een onevenredig gebruikmaken van duoraadsleden respectievelijk vergoedingen.

Om toch tegemoet te komen aan de vrijheid voor fracties om zelf het aantal duo-raadsleden te bepalen en deze ook een evenredige vergoeding te verstrekken, wordt het volgende voorgesteld:

Uitgangspunten:

- op dit moment ontvangen duo-raadsleden geen vergoeding
- er zijn totaal 13 duo-raadsleden, variërend van 1 tot 5 duo-raadsleden per fractie
- je kunt geen onderscheid maken door een vooraf vastgesteld aantal duo-raadsleden te betalen en anderen niet; dan zou je twee verschillende soorten duo-raadsleden creëren.
- duo-raadsleden kunnen op drie verschillende wijzen worden betaald:
  1. regulier vanuit het stadsdeel
  2. vrijwilligersvergoeding
  3. rechtstreeks vanuit de fractie
- een vrijwilligersvergoeding onder € 5,- per uur kan onbelast uitbetaald worden met een maximum van € 125,- per maand

Voorstel:

Verstrek iedere fractie een vergoeding van € 163,34 per maand (zijnde € 1.960,08 per jaar) Dit bedrag is gebaseerd op een vergoeding van twee duo-raadsleden, gemeenteklasse 13. Fracties hebben de vrijheid dit bedrag aan te wenden voor meer dan twee duo-raadsleden. Indien het bedrag gebruikt wordt voor slechts een duo-raadslid dient de helft teruggestort te worden. Neem dit voorstel over in de Verordening Fractievergoedingen alsmede een artikel over reis- en verblijfskosten en kosten voor het bijwonen van cursussen, congressen, seminars en symposia